

παρελθόν ἔτος ἐν ἡλικίᾳ 77 ἐτῶν ἦτο ἐπιθεωρητὴς τῶν ἐργοστασίων ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τῆς ἀγγλικῆς κυβερνήσεως. Ἐπὶ 35 ἔτη ἐργασθεὶς συνετέλεσεν εἰς πολ-
λὰς μεταρρυθμίσεις εὐεργετικάς ὑπὲρ τῆς ἐλαττώ-
σεως τῆς ἐργασίας καὶ προαγωγῆς τῆς ἀναπτύξεως
τῶν γυναικῶν καὶ παιδῶν ἐν τοῖς ἐργοστασίοις. Εἰς
μαρτύριον δὲ τῶν ὑπηρεσιῶν του, ἐπιτροπὴ ἐξ ἐργα-
τῶν τοῦ Γιόρκσαϊρ καὶ Λακάνσαϊρ προσήνεγκε τῇ
χόρᾳ τοῦ Θαλόντος ψέλλιον κατεσκευασμένον ἐκ τρι-

τῶν κατοίκων. Ἐὰν τοῦτο ὁμῶς ἐν γένει δὲν συμβαίνει,
ὁ λόγος δὲν εἶναι ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν πυρετωδῶν δια-
μερισμάτων εἶναι μικρὸς. Εἶναι ἀληθὲς ὅτι σχεδὸν
πᾶσαι αἱ κῶμαι εἰσὶν ἐκτισμέναι ἐπὶ ὑψωμάτων πρὸς
τὸν σκοπὸν τῆς ἀποφυγῆς τοῦ πυρετοῦ. Ἐν τῇ κυρίως
πεδιάδι ὑπάρχουσιν ἐν ὅλῳ μόνον τρεῖς μικραὶ συνοι-
κίαι, ἡ μικρὰ πόλις τοῦ Κουμκαλὲ ἐν ταῖς ἐκβολαῖς
τοῦ Σκαμάνδρου, καὶ αἱ δύο κῶμαι τοῦ Κούμκιοῖ καὶ
Καλιφατλί. Ἀλλὰ καὶ αὐτὰ τὰ ἐπὶ ὑψωμάτων κεῖ-

Ῥοβέρτος Βάκερ.

χῶν ἐκ τῆς κεφαλῆς χιλιάδων γυναικῶν εὐεργετηθε-
σῶν παρ' αὐτοῦ. Τὸ ψέλλιον ἦτο δεδεμένον διὰ χρυ-
σοῦ καὶ πολυτίμων λίθων.

ΕΞΑΣΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΙΑΤΡΙΚΗΣ ΕΝ ΤΡΩΑΔΙ
ΕΝ ΕΤΕΙ 1879

[Συνέχεια καὶ τέλος]

Ὅπως δὴποτε φυσικὸν ἦτο νὰ προσδοκῶμεν ὅτι ὁ
πυρετὸς θὰ ἐξήτκει μεγάλῃν ἐπιρροὴν ἐπὶ τῆς ὕψεως

μενα χωρία, δὲν εἶναι ἀπηλλαγμένα πυρετῶν, τὸ δὲ
μίασμα προδήλως φέρεται ἐν αὐτὰ διὰ τῶν ἀνέμων.
Τὸ γεγονός, ὅτι οἱ κάτοικοι ἔχουσιν οὐδὲν ἥττον ὑγιεῖν
τὴν ὄψιν, κλίνω ν' ἀποδώσω εἰς τὸ ὅτι διέρχονται τὸ
πλεῖστον μέρος τῆς ζωῆς αὐτῶν ἐν ὑπαίθρῳ. Πολλοὶ
τούτων περιπλανῶνται μετὰ τῶν ποιμνίων των καὶ
σπανίως ἔρχονται οἴκαδε. Σχεδὸν πάντες καλλιεργοῦσι
τὴν γῆν καὶ αἱ γυναῖκες μετέχουσι τῆς ἐν ἀνοικτῷ πε-
διάδι ἐργασίας.

Ὁ τρόπος οὗτος τοῦ ζῆν ἐκτίθησιν αὐτοὺς εἰς ἄλλας

ἀσθενείας, ἰδίᾳ δὲ εἰς κρυολογήματα ταῦτα δὲ ἦσαν εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν καθ' ὃν χρόνον ἤμην ἐν ροίᾳ Τ καθ' ὅλον τὸν μῆνα Ἀπρίλιον. Καίτοι αἱ ἡμέραι ἦσαν κατὰ τὸ πλεῖστον θερμαί, ἐτι δὲ ἐνίοτε καὶ καυματώδεις, ὅμως ἡ θερμοκρασία πολλάκις κατέπιπτε τὴν νύκτα μέχρι 10 βαθμῶν τοῦ Κελσίου καὶ ἐτι κατωτέρω, τῆς ταχείας μεταβολῆς ἐπερχομένης κατὰ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου. Συγχρόνως σφοδρὸς ἀνεμος συνήθως ἐπεκράτει καὶ ἰδίᾳ δροσερὰ αὖρα θαλασσία. Ὑπὸ τοιαύτας περιστάσεις, καταρροαὶ καὶ πνευμονίαι δὲν ἦσαν ἐκ τῶν ἀπροσδοκῆτων ἀσθενειῶν. Ἡ σφοδρότερα πνευμονία ἦν εἶδον ἥτο εἰς ἓνα ὅστις διήλθε τὰς νύκτας ἀνευ στέγης εἰς τὸν ἀγρόν. Οὐδεμία ὅμως τούτων ἐτελείωνε μὲ θάνατον. Οὐδὲν ἥττον δὲν εἶναι ἀπίθανον ὅτι τοῦλάχιστον τινὲς τῶν περιπτώσεων τῆς φθίσεως, ἐξ ὧν λίαν θεινὰ παραδείγματα εἶδον, δέον νὰ ἀποδοθῶσιν εἰς τὴν αὐτὴν αἰτίαν.

Ἄξιον ἰδιαίτερας μνείας εἶναι ὅτι δὲν ἀπήντησα ἕγχοις τι ὁξέων ἐξανθημάτων, πλὴν τοῦ ἐρυσιπέλατος ἐάν τοῦτο καταλογίσωμεν εἰς αὐτά. Οὔτε εὐφρογίαν εἶδον, οὔτε ἱλριν, οὔτε ἄλλα τοιαῦτα. Ἴσως ἡ μικρὰ ἐπιμιξία μετὰ τοῦ ἔξω κόσμου συντελεῖ εἰς ἀποφυγὴν τῶν μολυσμάτων τούτων. Εἶναι ὅμως ἐτι ἀξιοσημείωτον ὅτι τοιαῦτα μέρη ἐλεύθερα μολυσμάτων εὐρηναὶ ἐπὶ τῆς ἡπείρου. Ἐρυσιπέλατος εἶδον τινὰς λίαν σοβαρὰς περιπτώσεις· τὴν σοβαρωτέραν εἰς ἓνα ἡλικιωμένον ἄνθρωπον, ὅστις εἶχεν ἐρυσίπελας συγχρόνως ἐπὶ τοῦ προσώπου καὶ μεγάλην ἐρυθρὰν οἰδήσιν ἐπὶ ἀμφοτέρων τῶν χειρῶν καὶ τῶν βραχιόνων μὲ σφοδρὸν πυρετόν. Καὶ αὐτὸς ἀνέλαθεν.

Ἄλλαι μολυσματικαὶ νόσοι πλὴν τῶν δερματικῶν ἦσαν σπάνιαι. Μέγας ἀριθμὸς ἀσθενῶν ἐζήτηε βοήθειαν ἐκ χρονίων νοσημάτων, ἅτινα εἶχον ἤδη κατευνασθῆ, ἀλλ' εἶχον ἀτελῶς θεραπευθῆ, ἰδίᾳ χρονικὰ νοσήματα τοῦ ὀφθαλμοῦ καὶ τοῦ ὠτός. Ἐξερρίζωσα πολὺποδα τοῦ ὠτός· ἀλλὰ διὰ τοὺς ἄλλους, ὀλίγα ἠδυνήθην νὰ πράξω πλὴν, ἰδίᾳ διὰ τὰς ἀσθενείας τῶν ὀφθαλμῶν, νὰ ἀνακοινῶ εἰς τὸν Δρ. Μύλιγγ, τὸν ἱατρὸν τοῦ ἀξιολόγου Γερμανικοῦ νοσοκομείου ἐν Κωνσταντινουπόλει, ζητῶν παρ' αὐτοῦ νὰ τοῦς δεχθῇ εἰς τὸ νοσοκομεῖον. Χειρουργικὰς ὀλίγας εἶχομεν περιπτώσεις ἀφ' ἐτέρου ὅμως πολλὰς χρονίου νευρικὰς ἀσθενείας, ἰδίᾳ σπασμους καὶ παράλυσιν. Ἐκ τῶν συνηθεστέρων ἀσθενειῶν τοῦ δέρματος ἀναφέρω μίαν ἀξιοσημείωτον περίπτωση ἰχθυώσεως τῆς λεγομένης *Cornea Palmars*.

Τέλος, περιπτώσεις ἰδιάζοντος ἐνδιαφέροντος· εἰς ἐμὲ ἦτο μικροῦ τινος παιδὸς πάσχοντος ἐκ γεωφωγίας. Ἦτο παιδίον ἐπταετὲς μὲ πρόσωπον ἐξοιδημένον· τὴν κοιλίαν εἶχε μᾶλλον ἐξογκωμένην καίτοι οὐδεμίαν ἐξοιδήσιν ἠδυνήθην νὰ εὕρω ἐν αὐτῇ, ἡ δὲ σιελώδης μεμβράνη τοῦ στομάχου ἦτον ὁλοσχερῶς ἀναιμική. Ἐν τοῖς ἀγγείοις τοῦ λαιμοῦ ἠκούετο ἰσχυρὸς ἀναιμικὸς μυρμυρισμός. Καίτοι ἦτο ὁ υἱὸς τοῦ ποιμένου ὁ ὅστις ἐκόμιζεν ἡμῖν καθεκάστην πρωτὰν ἀξιολόγον πρόβειον γάλα, καίτοι δὲ δὲν εἶχε βεβαίως ἑλλειψιν τῆς εὐκαιρίας νὰ πίνῃ ἐξ αὐτοῦ, μολαταῦτα ἀφ' οὗτου ἤρ-

χισε νὰ περιπατῇ ἐπρωτίμα νὰ τρώῃ χῶμα. Πρότερον εἶχε τὴν ὀψιν ὑγείᾳ. ἀλλὰ τὰρα εἶναι μικρὸν καὶ ἀσθενὲς διὰ τὴν ἡλικίαν του. Οἱ γονεῖς αὐτοῦ ὁμολόγησαν ὅτι ματαίως ἐπροσπάθησαν νὰ τὸν ἀποκόψωσι τῆς κλίσεώς του ταύτης. Ἐάν ἡ κόρη τοῦ σιδήρου ἦν ἐδωκα αὐτῷ τὸ ἐθεράπευσε ἀγνοῶ.

Ἐν συνόλῳ δὲν δύναμαι νὰ ἔχω παράπονα περὶ τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς ἱατρικῆς ἐκδρομῆς μου. Οἱ ἀσθενεῖς ὑπῆκουον ἐτι δὲ καὶ ὅταν ἤμην ὅλως ἐναντίον τῶν ἐξέων τῶν οὐδόλως ἀνθίσταντο. Ὁ Σχλιέμαν μοι γράφει ἐν τῇ ἐνθουσιαστικῇ αὐτοῦ τρόπῳ, ἐξ Ἰλίου (τῇ 10 Μαΐου) «Πάντες οἱ ἀσθενεῖς σου ἐν Καλιφατλί ἐντελῶς ἰάθησαν καὶ εὐχόμενοι ὑπὲρ σοῦ, ἀναφωνοῦσι

«ὦ Τρῶες, κατὰ ἄστν Τεφ ὡς εὐχετόωντο».

Συγχρόνως δὲ ἀναφέρει τὸ ἐξῆς ὅπερ εἶναι χαρὰ κτηριστικὸν τῆς Ἀνατολῆς καὶ τοῦ σχηματισμοῦ τῶν μύθων ἐν αὐτῇ. Χάριν γεωλογικῆς ἐρεῦνης τοῦ ἐδάφους τῆς τρωϊκῆς πεδιάδος, διέταξα νὰ ἀνοιχθῇ ὁπλὴ ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ Καλιφατλί, ἐντὸς ἀρχαίου ποταμίου ρεύματος. Ἐχων ὀλίγον καιρὸν, ἔθεσα δύο ἐργάτας νὰ ἐργάζωνται ἐκεῖ καὶ ὠδήγησα αὐτοὺς νὰ σκάπτωσιν ἕωσθ' ἐφθασαν εἰς ὕδωρ. Συγχρόνως ἔπνευσεν μετὰ τοῦ ζαπτιῆ εἰς τὸ Οὐζέκ καὶ Βεσίκα Τεπέ, ἀλλὰ τοσοῦτον ἠργοπόρησα ὥστε ὅτε ἐπέστρεψα εἰς τὸ μέρος· ἐκεῖνη ἦτο ἡδὴ νύξ. Ἐπειδὴ τὸ ἀντικείμενον ἦτο σπουδαῖον δι' ἐμὲ διέταξα τοὺς ὑπηρέτας νὰ ἀνάψωσι φῶτρορα, ἐξήτησα μετὰ προσοχῆς τὴν ὁπλὴν, καὶ ἔλαβον μετ' ἐμοῦ ὀλίγην ἐκ τῆς ἀνασκαφῆς γῆς. Τὰς ἐπομένους ἡμέρας πάλιν ὑπέστρεψα εἰς τὸ μέρος· πολλάκις καὶ ἐξήτησα τὴν κατάστασιν τοῦ ἐδάφους. Τοῦτο προδήλως εἶχε διεγείρει τὴν περιέργειαν τῶν κατοίκων· οἵτινες δὲν ἠνόησαν τὸν σκοπὸν τοῦ ἔργου. Τῇ 4 Ἰουνίου ὁ Σχλιέμαν μοι ἔγραψεν ἐκ Τρωίας: «Ἡ ἀνασκαφή σου ἐν τῇ κοίτῃ τοῦ Καλιφατλί μετὰ σεβασμοῦ περιεφράχθη ὑπὸ τῶν χωρικῶν διὰ λιθίνου περιτοιχίσματος· μεγάλη μαγικὴ δύναμις ἀποδίδεται εἰς τὴν πηγὴν τὴν ὁποίαν ἤγαγες εἰς φῶς, ἥτις καὶ καλεῖται τὸ π η γ ᾱ δ ι τ ο ὕ ι α τ ρ ο ὕ· πάντες οἱ χωρικοὶ ἀντλοῦσι τὸ χρήσιμον αὐτοῖς ὕδωρ ἐξ αὐτῆς».

Τοιοῦτοτρόπως ἐπιτόπιοι μῦθοι παράγονται ἐν τῇ Ἀνατολῇ μέχρι τῆς παρούσης ἐποχῆς. Καίτοι δὲν ὑπῆρξε δυνατὸν εἰς ἐμὲ ἐν τῇ νήσῳ Κῶ νὰ εὕρω τὸν ἀρχαῖον πλάτανον ὅν ὁ πατὴρ τῆς ἱατρικῆς, ὁ Ἴπποκράτης, λέγεται ὅτι ἐδέχετο τοὺς ἀσθενεῖς, ὅμως ζωγραφ. εἰκὼν τῆς ἀρχαίας καταστάσεως τῶν πραγμάτων μοι ἀπεκαλύφθη. Ὁ λαὸς οὗτος εἶναι ἐτι ἄ ν ὦν ὑπὸ πολλὰς ἐπόψεις ἀκριβῶς ὅ,τι ἦτο πρὸ χιλιᾶδων ἐτῶν· ἰδίᾳ ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν προσωπικὴν εὐγνωμοσύνην. Ὁ Σχλιέμαν ὅστις ἄλλοτε εἶχε ἐξασκήσει τὴν ἱατρικὴν μετὰ πολλῆς ἐπιτυχίας ἐν Τρωάδι, καὶ εἰς ὃν ὡς ἐκ τούτου εἶχον δώσει τὸ ὄνομα Μαχάων, ἐπὶ πολὺ ἀμφὲβαλλεν ἐάν οἱ ἄνθρωποι ἐκεῖ ἦσαν εὐγνώμονες. Καὶ ἐγὼ αὐτὸς εἶχον τὰς αὐτὰς ἀμφιβολίας· ἀλλ' ὅταν οἱ κάτοικοι ἔμαθον ὅτι καθεκάστην συνήγα-

γον ἄνθη, οὐδεμία παρήρχετο πρῶτα χωρὶς ἡ τράπεζα ἡμῶν νὰ ἦναι σκεπασμένη δι' εὐόσμων ἀνθοδεσμῶν· ὅτε δὲ ἐπιστρέφων εἰς Δαρδανέλια ἵππευσα διὰ τοῦ Ῥένκιοι, τοσαῦται ἀνθοδέσμαι ἐκ λεύκης καὶ βασιλικοῦ μοι ἐδωρήθησαν, ὥστε πολλὴν ἀπήντησα δυσκολίαν νὰ εὕρω θέσιν πρὸς φύλαξιν αὐτῶν.

Τὰ υπερταλάντεια ταξείδια κατέστησαν ἐν τῷ παρόντι αἰῶνι ἀληθῆς μακαριότης καὶ ἀπαράμιλλος διασκεδάσις διὰ τοὺς δυναμένους νὰ διαπλεύσωσι τὸν ὠκεανόν. Ἀπειρία ἀτμοπλοίων τεραστίου μεγέθους διαπλεύουσιν καθεκάστην τὸν ὠκεανὸν μεταφέροντες ἀπὸ τοῦ παλαιοῦ εἰς τὸν νέον κόσμον πολυπληθεῖς ἐπιβάτας. Τῇ πληθύνῃ ταύτῃ τῶν ἐν ἐνεργείᾳ ἀτμοπλοίων προσετέθη ἀρτίως καὶ νέον ἀτμόπλοιοι τῆς ἀτμοπλοϊκῆς ἐταιρίας τοῦ Ἰνμαν, ἡ Πόλις τῆς Ῥώμης κληθὲν κατασκευασθὲν ἐν Ἀγγλίᾳ καὶ κατελκυθὲν τῇ 14 Ἰουνίου τοῦ ἐνεστῶτος ἔτους. Αἱ διαστάσεις τοῦ ἀτμοπλοίου τούτου εἰσὶ: μῆκος 586 πόδες· πλάτος 52· βάθος 37· χωρητικότης 8826 τόνων· δύναμιν δὲ ἔχει 10,000 ἵππων. Αἱ διαστάσεις τοῦ Μεγάλου Ἀνατολικοῦ εἰσὶ: μῆκος 692 πόδες. Ὁ ἔλιξ τῆς Πόλεως τῆς Ῥώμης ἔχει διάμετρον 24 ποδῶν. Ὁ ἀτμὸς παράγεται ἐντὸς ὀκτῶ λεβήτων, ἡ δὲ ταχύτης εἶναι 18 μιλίων καθ' ὥραν. Ἔχει δὲ τρεῖς καπνοδόχους καὶ 4 ἰστίαι. Αἱ αἰθουσαι τοῦ ἀτμοπλοίου τούτου φωτίζονται δι' ἡλεκτρικοῦ φωτός.

Προσεγγιζούσης τῆς δίκης τοῦ δολοφονήσαντος τὸν Πρόεδρον τῶν Ἡν. Πολιτειῶν στρατηγὸν Γάρφειλδ, πολὺς γίνεται λόγος παρὰ τῶν ἐκείσε ἀρχῶν πῶς ὡς οἷόν τε ἀσφαλέστερον νὰ μεταφέρωσι τοῦτον ἐκ τοῦ δεσμοτηρίου εἰς τὸ δικαστήριον χωρὶς νὰ δυνηθῇ τὸ πλῆθος νὰ ἐξασκήσῃ ἐπ' αὐτοῦ βίαν καὶ ἴσως νὰ ἀρπάσῃ αὐτὸν ἀπὸ τῶν χειρῶν τῶν ἀρχῶν ἐξασκοῦν τὸ δίκαιον τοῦ λιντζῆ ἥτοι ἀπαγχονίζων αὐτὸν ἀπὸ τοῦ πρώτου τυχόντος δένδρου. Ἀπεφασίσθη ὅθεν ἵνα μετενεχθῇ οὗτος κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς δίκης ἐντὸς σιδηροφράκτου ἀμάξης, ἐξ ἐκείνων ἐντὸς τῶν ὁποίων ἐγκλείουσι χρήματα τοῦ ταμείου μεταφερόμενα ἀπὸ τοῦ ἐνὸς μέρους εἰς ἄλλο. Αἱ ἀμαξαὶ αἱ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον χρησιμεύουσαι εἰσὶ σιδηροφράκτοι καὶ κλειδόνονται διὰ ἰσχυρῶν κλειθρῶν ἢ διάσπασις τῶν ὁποίων καθίσταται λίαν δύσκολος, ἢ μᾶλλον εἰπεῖν ἀδύνατος. Ἐντὸς μιᾶς τῶν ἀμαξῶν τούτων μετενεχθήσεται ὁ δολοφόνος εἰς τὸ δικαστήριον ἐν ἀγνοίᾳ τοῦ κοινοῦ περὶ τῆς ὥρας καὶ τῆς ἡμέρας καθ' ἣν γενήσεται ἡ τοιαύτη μεταφορά.

Γνωστόταται εἶναι αἱ Μυζηθραὶ. Ταύτας ὀνόμαζον οἱ ἀρχαῖοι ἡμῶν προπάτορες Ἀνθίνας καὶ Τροφαλίδας. Μυζηθραὶ δὲ ὀνομάσθησαν ἔπειτα οὐχὶ διότι κατεσκευάσθησαν τὸ πρῶτον (ὡς πιστεύουσι πλανώμενοι πολλοί) εἰς τὸν Μιζιθρᾶν ἢ Μιστρᾶν πόλιν τῆς Πελοποννήσου, οὕτως ὀνομασθεῖσαν ὑπὸ τῶν τελευ-

ταίων Αὐτοκρατόρων τοῦ Βυζαντίου, ἀλλ' ἐκ τοῦ Μυζηθρα ἥτοι ἐκ τοῦ σκεύους (ἐκ τοῦ μυζάν), ἥτοι ἐκ τοῦ καλαθίσκου ἢ τυροδόλου, ἐν ᾧ ἐγένετο ἡ ἐκμύζησις, ἐκθλίψις καὶ πῆξις τοῦ γάλακτος. Ἡ κατασκευὴ τῶν μυζηθρῶν ἦν γνωστὴ ἀπὸ τῶν ὁμηρικῶν ἔτι χρόνων.

Τὰ μακροβιώτερα τῶν δένδρων εἰσὶν, ἡ δρυς, ἡ πλάτανος, ἡ κυπάρισσος, ἡ ἐλαία καὶ ἡ αἰγιεὶρος βιούντα ἐπέκεινα τῶν χιλίων χρόνων. Ἐάν ἀληθεύῃ ὅτι ἡ ἐν τῇ νήσῳ Κῶ πλάτανος ἐφυτεύθη ὑπὸ τοῦ Ἰπποκράτους ἡ μακροβιότης αὐτῆς ὑπερβαίνει τότε τὰ 2300 ἔτη ὡς φυτευθεῖσα 400 περίπου ἔτη π. Χ., ὅτε ἤκμαζεν ὁ φιλόσοφος ἐκεῖνος ἰατρός.

ΠΑΙΔΙΚΗ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ

Εἶχαν πάει δυὸ παιδάκια·
Ὁ Γιωργάκης κι' ὁ Κωστής
Γιὰ νὰ κόψουνε λουλούδια
Δροσερὰ τῆς ἐξοχῆς.
Στῆς αὐγούλας τῇ δροσοῦλα,
Δροσερὰ καὶ τὰ παιδιὰ,
Ῥόδα κόψανε καὶ κρίνα.
Τί ὠραῖα μυρουδιά!
Ἀφ' οὗ κόψανε λουλούδια
Ἀπ' τὸν κάμπο θυμασταῖ,
Ψάλλαν' ᾄσματα ὠραῖα,
Ποῦχαν μάθει, μὲ χαρά.
Κι' ἀπὸ κάτω σὲ δενδράκι
Ἐκαθίσαν στὴ δροσά,
Ποῦ αὐλάκι ἐκυλοῦσε
Τὰ δροσάτα του νερά.
Τότε εἶπε ὁ Γιωργάκης·
«Βρε Κωστάκη, δὲ μοῦ λές,
Γιατί νᾶνε τὸ δενδράκι
Τοῦτο δ'ὡ, στῆς ἐρημιαῖς;
Γιατί τῶβαλε ὁ Πλάστης
Καρπούς; ἀφοῦ δὲν μᾶς κάνει
Ἐδωπέρα, μὲς τὸν κάμπο;
Τόπο ἄδικο νὰ πιάνη;
Καὶ αὐτὸ τὸ ποταμάκι
Πόσο ἄδικο ποῦ τρέχει!
Ἀφοῦ δ'ὡ κάνεις στὸν κάμπο
Τὴν ἀνάγκη τοῦ δὲν ἔχει!»
«Ἔχεις ἄδικο μεγάλο»
Φώναξε μὲ μιὰ φωνή
Τότ' ὁ φίλος μας Κωστάκης·
«Ἔχεις ἄδικο πολύ.
Γιατ' ἐμένα ὁ πατέρας
Μοῦπε, ὅτι ὁ Θεὸς
Εἰς τὸν κόσμον ὅ,τι κάνει
Γίνονται ὅλα καλῶς.